

NU EVEN NIET

door

Maria Goos

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NU EVEN NIET** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIA GOOS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Maria Goos Alle rechten voorbehouden.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Wanneer u NU EVEN NIET en NU EVEN WEL samen gaat opvoeren dan kunt u contact opnemen met het I.B.V.A. (info@ibva.nl of 072-5112135) in verband met de aangepaste rechten.

regie en tekst	Maria Goos
spel	Arie Kant, Bart Klever, Har Smeets, Nico de Vries
decor	Jolanda Lanslots
kostuums	Heleen Heintjes
techniek	Jan Sol
dramaturgie	Helen de Zwart

Met dank aan het Lira Fonds en het Amsterdams Fonds voor de Kunst

In 2003 schreef ik Nu Even WEL.

In november en december van 2003 en in de eerste twee weken van januari 2004 werden Nu Even Wel en Nu Even Niet zowel los van elkaar en als avondvullend stuk met veel succes gespeeld.

Nu even niet, een theaterlunchvoorstelling voor Theater Bellevue nieuwe de La mar, in opdracht van het Amsterdam Fonds voor de Podiumkunsten, naar een idee van en dankzij de intensieve samenwerking met: Nico de Vries, Arie Kant, Har Smeets en Bart Klever, initiatiefnemers tot dit stuk, tevens de acteurs van dit stuk en leveraars van heel veel ideeën en sommige teksten.

première: 4 november 2001. Theater Bellevue.

Personages:

Arie

Har

Joris

Michiel

Decor: een draaischijf met een diameter van 5 meter. Daarop een ronde tafel met daar omheen vier stoelen. De tafel is gedekt met linnen. Daarop wit porseleinen servies, kristallen glazen. Het is het einde van een diner.

Boven de tafel een prachtige kristallen lamp.

Speeltijd: 1 uur.

N.B: Arie en Har hebben geen naam in het stuk. Daarom zijn hun rollen HAR en ARIE blijven heten. Nico speelde Joris en Bart speelde Michiel.

1. Niet over vrouwen.

Als het publiek binnen komt zitten drie van de vier mannen aan tafel. De vierde staat bij de deur mobiel te bellen.

Ze praten met elkaar en kijken rustig rond, zoals je dat ook doet als je in een restaurant zit. Er is een gezellig jazzy muziekje te horen. Als iedereen zit stapt de vierde man, ARIE, al telefonierend op de schijf. Hij loopt rond, terwijl zijn vrienden proberen hem terug aan de tafel te krijgen.

In de telefoon:

ARIE: Ach... ach .. wat vervelend nou... neem dan een saridonnetje.

Vanaf de tafel:

JORIS: Neem er maar twee. Doe maar een heel buisje. Slaapt ze lekker.

ARIE: Nee schat dat kan best... met een beker warme melk....
nee ik maak het niet laat.

MICHIEL: Wel ! Je maakt het wel laat ! Het wordt heel laat !

ARIE: Nee, schat ik heb de rekening al gevraagd.

MICHIEL: Yab Yum Yab Yum !

ARIE: Nee schat... er zitten hier een paar studenten....

JORIS: Kom zitten... stoeltje wordt koud.

ARIE: Ik moet nu gaan... volgens mij is er gedonder met m'n creditcard, ik moet nu interveniëren.

HAR: Interviëren !

JORIS: En rond af! En rond af! Dahag. Ja. Dahag !

ARIE: Dag schat, dag schat. Ja. Dag schat.

ARIE komt zitten en legt de mobiele telefoon op tafel.

ARIE: Dat gezeik straks weer.

JORIS pakt de telefoon.

JORIS: Mag het vrouwtje even van tafel ? Dank je wel. Waar

hebben jullie het heel de avond, dus heel de avond, dus heel de avond he ? Dus je bent verschrikkelijk laat thuis gekomen he? Waar hebben jullie het heel de avond over gehad?

ARIE is de enige die eet. (wat nog over is op de andere borden of de restanten van een kaasplank)

HAR kijkt naar het schrokkerige eten van ARIE. JORIS kijkt naar MICHIEL. MICHIEL kijkt naar een (niet zichtbare) vrouw die het restaurant in is gelopen.

MICHIEL: Benen van een meter tien! En dat haar, kijk dat haar!

JORIS: Wie ?

ARIE: Over niks zeg ik dan. Over niks. Dat is toch ook zo? We hebben het toch ook over niks ? Waar hebben we het nu vanavond over gehad!

JORIS dept met een servet de wijnvlek die is ontstaan doordat ARIE een glas heeft omgestoten.

JORIS: Over niks. Dank je wel.

ARIE: Maar is niet aan dingetjes uit te leggen. Bij haar gaat het namelijk altijd vanaf de eerste seconde ergens over. En dan ook nog es potjandriedubbeltjes niet zomaar iets. Neehee. Vrouwtje heeft inhoud. En ik kan jullie niet zeggen hoe verstikkend dat is.

MICHIEL: En als ik het goed zie en me niet vergis dan heeft ze aan elke kant een borst.

ARIE: En dan doorgaan he? 'Heb je het over mij, zit je een avond per maand je beklag te doen over mij. ' Nee, zeg ik dan. En dat is toch ook zo? Ik houd privé en aangenaam heel goed gescheiden.

HAR: Ik kan ook even om een kruimeldief vragen, de tafel doen, en rond de tafel. Kijk es wat daar nog allemaal ligt.

Ze kijken allemaal onder de tafel.

MICHIEL: Getver man!

ARIE: Ik klaag toch ook nooit over dingetjes? Ik val jullie helemaal

niet lastig met details uit de hel.

Hij moet hier zelf erg om lachen.

JORIS: Nee hoor.

ARIE: Alleen dat ze elke keer weer zo zeikt als ik hier van thuis kom. Onvermoeibaar. Al zo lang ik haar ken! Daar zie ik tegenop. Kom ik thuis en begint dat kruisverhoor. Waarom nou toch!

HAR: Dan maken we die kruimeldief open en dan hoef je alleen nog maar uit het filter te eten. Is een stuk makkelijker.

MICHIEL: En een string! Ze draagt een string.

JORIS: Wie ?

MICHIEL: Wie heeft het zo verzonnen wie heeft het zo gemaakt. Wat zijn ze mooi he? Objectief gesproken toch echt mooi!

ARIE: 'Vertel het dan, zeg het dan'. MAAR ER IS NIKS TE VERTELLEN, WE HEBBEN HET OVER NIKS ! 'Dus jullie praten al twintig jaar lang een hele avond per maand over niks !' Ja ! Mag het ? En de komende twintig jaar blijven we ook over niks praten. Ter compensatie van jouw enorme inhoud.

Hier moet hij zelf weer erg om lachen. In de telefoon:

ARIE: Mag ik dan nu met m'n rug naar je toe gaan liggen ?

MICHIEL: En waar is het voor bedoeld. Allemaal voor mij.

ARIE: Elke maand dat derdegraads verhoor als ik thuiskom.

HAR: Gênant. Jouw eetgedrag. Wordt steeds gênanter weet je dat? Je verdient het meest en je doet elke keer weer of je net uit de hongerwinter komt.

ARIE: Ik geniet.

HAR: Nou. Ik ook.

ARIE: Omdat ik met m'n vrienden ga eten en het over niks heb. Dat is wel zo vreselijk verdacht!

JORIS: Mooi is ze. Niet plat mooi, maar echt mooi.

ARIE: Die vrouw bereidt zich al twintig jaar voor op de avond dat ik het dan maar beken! Maar wat dan toch! Wat dan toch alsjeblijft.

MICHIEL: Ik zit verliefd te worden.

HAR: Waarom bestel je niet gewoon nog wat te eten.

ARIE: Ik heb toch nog te eten ?

JORIS: Hij zit verliefd te worden.

MICHIEL: Waar komt ze nou ineens vandaan. Ik moet er op af.

Hij doet net alsof ie erop zal stappen, JORIS houdt hem tegen.

HAR: Valt het je niet op dat zij altijd direct als we klaar zijn met hun rug naar jou toe gaan zitten? Zo gênant is het.

MICHIEL: Het gaat echt diep hoor, deze keer. Ik voel zielsverwantschap.

JORIS: Dat vind ik nou een mooie uitdrukking voor een paal in je broek.

HAR: Ik geloof niet dat daar haar ziel zit, waar jij nu naar kijkt.

MICHIEL: Ik vind 'r leuk. Niet alleen vanwege die geile kont. Gewoon. Leuk! Een heel apart gevoel van binnen.

HAR: Ik hou er eigenlijk meer van als het vel er een klein beetje omheen sloebert. Een door iemand anders al ingelezen boek vind ik ook prettiger. Een vrouw met wallen. Is mooi. Dat je denkt... jij hebt het laat gemaakt de afgelopen vijfenveertig jaar. Dat zo'n lijf al een beetje afgeragd is. Dat zo'n lijf autonoom is geworden. Niet meer rechtstreeks uit de fabriek en nog vacuüm verpakt. Er is al geruime tijd lucht bij geweest. Dat vind ik mooier.

MICHIEL: Dan mag jij door voor de 'bejaard-en-toch-nog-actiefprijs'.

HAR: Karakterloos.

MICHIEL: Ik karakterloos ?

HAR: 't Is vaak zo karakterloos wat mooi is.

MICHIEL: Donder toch op man met je karakterloos en je vacuümverpakking. Nog even en je valt op vrouwen van onze eigen leeftijd.

HAR: Dat is al zo.

MICHIEL: Ach man, lul niet.

JORIS: Misschien wil ze wel geen sex. Misschien zoekt ze wel een lieve zachte man. Misschien wil ze wel liefde.

MICHIEL: Ja. Ik denk het ook. Ik denk ook dat ze vanochtend dacht: ik trek vandaag die zwarte string aan onder die witte doorschijnende witte broek want ik zoek liefde.

JORIS: Ik denk dat ze het niet weet, dat die broek zo doorschijnt.

MICHIEL: Ze gaat. Ze gaat weer. Wat kwam ze nou doen.

Hij doet of ie naar haar toe wil gaan.

JORIS: Michiel! Hier! Zou ze iemand zoeken behalve de liefde van haar leven die ze nu voorbij loopt ? Waar gaat ze naar toe.

JORIS: Naar huis. Andere broek aantrekken.

ARIE: Fijn weer hier. Alles.

MICHIEL: Denk jij nou echt dat zij niet weet dat die broek doorschijnt.

JORIS: Ja.

ARIE: Jullie hoeven toch niet weer vroeg naar huis he ?

HAR: Jij hebt een kutwif.

ARIE lacht geschrokken. Kort en veel te hard.

ARIE: Ja. Maar ja.

HAR: Ben je nou klaar? Ik kan er niet meer tegen. Hou op met eten! Gek.

ARIE: Ze was m'n mooiste vriendin en ook nog es m'n vriend. Dus met zo'n wif trouw je toch ? En dat zou ik weer doen.

JORIS: Ik niet. Er met je neus bovenop zitten en in al die jaren zien hoe ze verdort, verlept, afsterft, ik vind het niet te doen.

ARIE: Heel wat keren samen het ochtendglören omhoog getrokken. En die vrouw heeft me zoveel vergeven. Ik sta voor eeuwig bij haar in het krijt.

JORIS: Eerst verdwijnt de glans.

MICHIEL: Nu even niet.

JORIS: Dan de souplesse en dan, rond de 35, begint het indrogen.

MICHIEL: Nu even niet !

JORIS: Van de huid en niet van de huid alleen. De lach. Alles droogt weg. Haar lach.

MICHIEL: Het is toch een dichter eigenlijk.

ARIE: Hoe later , hoe dichter.

JORIS: Dat malse weiland waar ik..... dat is weg.

MICHIEL: Nu even niet !

HAR: Iets drinken dan maar ?

JORIS: En dan vraag je je af: wie heeft hier schuld aan.

MICHIEL, ARIE EN HAR: Niemand ! Niemand heeft er schuld aan.

JORIS schenkt beaum des Venise in, maar HAR drinkt water.

JORIS: Dat weet ik ook wel. Dat weet ik heus wel. Maar je piekert in het rond: wat heb ik fout gedaan

MICHIEL: Iets drinken dan maar ?

JORIS: Kijk, ik vind het niet erg dat het bij haar allemaal gaat.... gaat.. .. ***(Hij maakt een gebaar van een enorm uitdijende vrouw.)*** Maar ze wordt zo....huh ! Huh ! ***(Hij laat zijn gezicht zwaar en somber en nadrukkelijk hangen)*** Ze moet gelukkig zijn mijn dinges. Daar leef ik voor. Mijn dinges moet gelukkig zijn.

MICHIEL: Ik vind het een goed idee.

JORIS: Ik kan er toch ook allemaal niks aan doen !

MICHIEL: Dat zeggen we toch ook altijd ! Niemand kan er wat aan doen.

JORIS: Kwartfinale. Tegen Brazilië. Jullie zaten in de kroeg en ik blijf gezellig met haar op de bank naar de wedstrijd kijken.

ARIE: Nooit vond ze er iets aan maar nu moesten jullie samen kijken.

JORIS: Waarom denk ik dan ! Maar goed, ik wilde geen ruzie want dat hadden we al. Dus... ik bleef bij haar. En ging niet naar jullie.

Zijn gedachte dwalen erg af.

MICHIEL: Jullie zitten samen op de bank.

JORIS: He ?

MICHIEL: Jullie zitten samen op de bank.

JORIS: Ja ! En ineens staat ze op , ze gaat voor me staan met

die blik: ' Joris, Joris ? '

Hij probeert de blik van zijn vrouw na te doen.

JORIS: Nou ja zoiets en opeens laat ze haar kimono op de grond glijden en ze zegt: ik wil met je naar bed.

ARIE: Is het echt een kutwif ? Mijn dinges mijn vrouw ? Vinden jullie dat echt ?

MICHIEL: En dat heb je toen niet gedaan.

HAR: Dat heeft ie toen niet gedaan.

JORIS: Dat heb ik toen niet gedaan ! Dat heb ik toen niet gedaan ! Eindelijk wou ze weer es met me naar bed en dat heb ik toen niet gedaan ! En daar heb ik nog steeds spijt van !

MICHIEL: Als ie had geweten dat we die avond met 3-2 van de Brazilianen zouden verliezen, dan had ie het natuurlijk wel gedaan.

JORIS: Dan had ik het natuurlijk wel gedaan. Ik zeg: na de wedstrijd. Zij zegt: 'Nu.' Ik had mijn dinges toen moeten beminnen. Voetbal ! Ik bedoel: wat is nou voetbal !

De drie kijken. JORIS doet: 'nou ja, ik lul maar wat'.

ARIE: Jij hebt gewoon een kutwif jongen. Gewoon een kutwif.

JORIS: Ik zeg: Goed, hier, op de bank. Ik dacht dan leg ik m'n kop gedraaid tegen die van haar, kan ik zo heel de wedstrijd zien. Zegt zij : 'Boven.'

ARIE: Gewoon een kutwif.

JORIS: Ze denken altijd maar dat we overal tegen kunnen.

HAR: Is helemaal niet zo. Is helemaal niet zo. Is he-le-maal niet zo.

MICHIEL: Wil je erover praten ?

JORIS: Jullie geloven me nooit, maar er is toen iets in haar geknapt.

MICHIEL: Dat geloven we wel, maar ze wilde knappen ! Ze stond op knappen ! Ze begon te krakkeleren en iemand moest daar de schuld van krijgen !

JORIS: Ik koos voor de voetbal en niet voor haar. Toen is er iets geknapt. Ze heeft zich toen voorgenomen: 'Hij wil me niet

meer, hij vindt me niet meer lekker.'

HAR: 'Ik heb het bewijs in handen, hij verkiest een potje voetbal boven mij.'

JORIS: Kijk... ze is ook gewoon tien kilo te zwaar.

Daar moeten de andere drie erg om lachen.

HAR: Ik heb geen verweer. Ik zak elke dag, elk uur weer door m'n voegen voor mijn dinges. Ik heb geen verweer.

ARIE: En ze weten het.

HAR: Omdat ze me wilde. Toen. Omdat ze me gezien heeft.

MICHIEL: Je stond boven op het biljart dus...

HAR: Ik bedoel: gezien heeft.

MICHIEL: O.

HAR: Ze stond als enige met haar rug naar me toe. maar ze zag me. Toen ze bleef slapen, die eerste keer, ben ik vergeten het met haar te doen. Echt waar. En 's ochtends ging ze weg en ik dacht: 'we hebben niks intiems gedeeld. Zo mag ze niet weggaan.' Maar ze had haar jas al aan. Ik zeg: 'wacht.' Ik zeg: 'wil je het fotoboek zien van m'n familie.'

MICHIEL: Dat is wel heel erg intiem.

HAR: En ze bleef. En ik heb al bijna twintig jaar geen verweer. Omdat ze bolle borsten heeft.

JORIS: Wat voor dingen?

HAR: Bolle borsten? Zei ik bolle borsten? Wollen borsten.

JORIS: Handig, voor in de winter.

HAR: Omdat ze eerst haar horloge afdoet voor ze op de weegschaal gaat staan.

ARIE: Doe ik ook. En ik knip ook altijd eerst m'n nagels. Scheelt toch.

HAR: Omdat ze alles wat ze mooi vindt in twee kleuren koopt.

MICHIEL: Heeft ze jou ook in een negeruitvoering dan?

HAR: Omdat plaknagels maar heel even op haar vingers zitten maar daarna aan haar trui hangen, in m'n haar zitten, op m'n broek, in het bad liggen... en een witte bloes is nooit lang wit bij haar. Ze eet als een meisje van vier. Ze morst en kruimelt ... vlekken. Altijd vlekken. Omdat ze om me moet lachen, zij wel.

ARIE: Wij ook.

HAR: Omdat ze trots op me is, omdat ze m'n kinderen droeg.

JORIS: Die van mij noemt m'n dikke pens een zacht kussentje
En ze zet altijd op het boodschappenlijstje: 'groente, fruit, en
andere dingen'.

HAR: Omdat ze nog weet waar ik haar voor het eerst zoende.
Omdat ze nooit die plek passeert zonder te roepen: 'heilige
grond'.

HAR: Omdat ze stottert als ze m'n moeder aan de telefoon heeft.
Omdat ze niet tegen cointreau kan en dat elke keer weer
vergeet.

JORIS: Die van mij wordt depressief van veel zon en leeft op in
de herfst. Stomme dingetjes.

ARIE: Omdat ze bij me terugkwam toen ik haar had geslagen.
Omdat ze dagen overstuur kan zijn als ze ruzie heeft met een
vriendin en omdat niemand haar dan kan troosten, behalve
ik.

HAR: Omdat ze mooi wil zijn. Voor mij.

MICHIEL: Zeg eh... blij dat ik rij....heb jij nog goeie sex met je
vrouw ?

HAR: Nou... ze wordt er in ieder geval nog wel wakker van.

Ze lachen.

MICHIEL: Wat ben ik toch blij dat ik niet van jullie hou. Wat ben
ik toch blij dat jullie geen interesse in mij hebben. Dat jullie mij
niet voortdurend beloeren of het wel goed gaat. Wat hou ik toch
van jullie onverschilligheid. Jullie domheid, jullie
oppervlakkigheid. Wat een bevrijding man. Niks te hoeven
uitleggen, niks te hoeven verdedigen, niks te hoeven zijn.
Gewoon Jan Lul onder de andere Jan Lullen. Wat fijn dat ik niet
van jullie hou en jullie niet van mij.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto